

In het begin van de vorige eeuw was Sliedrecht een uitgestrekt lintdorp. Binnen- en buitendijks was bebouwing. Tussen de dijk en de rivier lagen diverse grienden. Plannen werden rond 1910 gemaakt de gronden in te polderen. Daartoe kwam er een nieuwe dijk, de huidige Adriaan Volkeringel. Het gebied tussen dijk en singel werd opgespoten en bouwrijp gemaakt voor wat later zou gaan heten de Oude Uitbreiding! (BL)

't Beloofde lillijke verhaoltjie

Vleeje keer beloofde 'k deuze keer 'n lillijk verhaoltjie te vertelle. 'k Schreef toen 'n stuksie over de banksies aan de Singel en op 't Maareweplaaïn. Je weet wel, êêst noemde me dat ok wel 't Hemaoplaain, mor nou kanne me beterder Actionplaaïn zegge. Kêrel mense, wat 'n vollek trek die zaak. Hêêl d'n dag deur is 't daer 'n komme en gaon van winkelend pebliek. Sommiges neme tasse vol mee, zonder te overdrijve. Afgelaoje perbere ze hêêl dien handel onder snelbinders, in zijtasse of aan 't stuur van d'r fiets 'n pleksie te geve. O, o, denk ie dan, as dat mor goed gaot! Aailijk zou ie zô zwaer bepakt d'r verstandiger aan doen om te gaon lôôpe naes ie fiets. Toch zijn d'r ok zat kijkers, 't is bekant onverstelbaor wà je aamel in die zaak ken vinge. Ok al hê je niks nôôdig en hê je je aage voorgenome niks te kôôpe, dan nog kom ie aal wandelend deur de winkelpaoje toch weer iets, soms onbenulligs, tege wà je nie kan laete legge. Dan mò je tò nog 'n paor cente afrekene bij de kassao as ie de winkel verlaet. Ja joh, 'n paor cente, want 'n hêêlen dot dinger koste daer echt mor 'n grijpstuiver. Genog nou eve over de Action.

Waer 't over mò gaon is 'n misselijk maokend voorvallechie dà 'k m'n aage onderlest hê laete vertelle. Zô'n bietjie op 't êêste banksie aan de Singel en dan bedoel ik aan de kant van Bellevue, daer zijn op mooie daege al jaerelang 's middas dezellefde man en vrouw vaste bezoekers. Nè zô goed as dat 't twêêde banksie, je zou 't temet glôôve, vast gerizzerveerd is

deur 'n ploegchie (oud)baggeraers. Daer worre bij tije nog hêel wat kubeke meters grond verzet. Mor goed, 't gong over dat echpaor op 't voorste banksie. Vroeger, toe ze nog wà jonger wazze en nog goed uit de voete konne, kwamme ze van huis uit lôpend of op de fiets naer d'r favveriete pleksie. Laeter, de vrouw kon nie meer zô goed uit de weeg, toe broch 'n rolstoel uitkomst, al was 't tege de Stesjonsweg opdouwe best 'n inspannend klussie. De man was staarek en liet z'n aage nie kenne deur zô'n hobbeltjie en zôdoende hê 'k ze daer jaere lang zien zitte geniete. Nie aallêen van 't mooie weer en in de schaodu van de grôte bôome, ok de verbijgaonde skeepvaert bleef ze boeie. D'r gezondhaaid gong deur de jaere heen 'n grôte rol speule. De leste tijd kwamme ze met d'n oto. Die wier dan bekant tot hullies banksie gereeje. Op 'n keer was 't wel 'n bietjie een te zwaere inspanning gewist voor de man, en had ie z'n ootochie nie drek op de perkeerplaets truggezet. Trewaail die uit zat te blaeze, was t'r 'n pliesie zô flink gewist om 'm te bekeure trewaail ze daer verbij wazze gereeje. Dien agent hà nie êens de moeite genome eefies uit te stappe en naeder te infermere. Nae verlôop van tijd wier 't de man meegedêeld per brief. De man was bewust van z'n faole en betaalde de bon om van de naorighaaid af te weze. Ik zou 't toch wel-is eve hebbe wille laete voorkomme.

Huib Kraaijeveld